

32001L0046

1.9.2001

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 234/55

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2001/46/WE**z dnia 23 lipca 2001 r.****zmieniająca dyrektywę 95/53/WE ustalającą zasady regulujące organizację urzędowych kontroli w zakresie żywienia zwierząt, a także zmieniająca dyrektywy 70/524/EWG, 96/25/WE, 1999/29/WE w sprawie żywienia zwierząt**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 152 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając konsultacje przeprowadzone z Komitetem Regionów,

działając zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Bezpieczeństwo produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt stanowi główny priorytet, konieczne jest do zapewnienia bezpieczeństwa produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt włączanych do obrotu we Wspólnocie. Dyrektywa Rady 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalająca zasady regulujące organizację urzędowych kontroli w zakresie żywienia zwierząt ⁽⁴⁾ przyczynia się do osiągnięcia tego celu.
- (2) Dyrektywa Rady 74/63/EWG zostaje uchylona zgodnie z art. 16 dyrektywy Rady 1999/29/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. w sprawie substancji i produktów niepożądanych w żywieniu zwierząt ⁽⁵⁾. W związku z tym należy zmienić odniesienia do dyrektywy 74/63/EWG zgodnie z tabelą załącznika IV do dyrektywy 1999/29/WE.
- (3) W odniesieniu do obrotu produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt konieczna jest harmonizacja definicji zastosowanych w dyrektywie 70/524/EWG ⁽⁶⁾, 95/53/WE oraz 96/25/WE ⁽⁷⁾, w sektorze żywienia zwierząt.
- (4) Ostatnio zdarzyły się dwa przypadki poważnego skażenia dioksynami produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt. Biorąc pod uwagę doświadczenia zdobyte w tych dwóch przypadkach, konieczne jest

udoskonalenie procedur stosowanych w przypadkach, gdy produkt przeznaczony do żywienia stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt czy też środowiska naturalnego lub gdy wykryte zostają pewne przypadki naruszenia dyrektywy 1999/29/WE. Celem jest osiągnięcie w ten sposób poprawy zarządzania ryzykiem, które wykluczałoby je i zapewniało poziom bezpieczeństwa zdrowia ludzi i zwierząt, a także środowiska, o którym stanowi rozporządzenie Wspólnoty w sprawie żywienia zwierząt, a z drugiej strony nie umniejszało znaczenia tego rodzaju specjalnych procedur na skutek ich systematycznego stosowania w przypadku drobnych problemów.

- (5) Kontrola Komisji przeprowadzona w następstwie skażenia dioksynami pasz i łańcucha pokarmowego ujawniła, że Państwa Członkowskie napotykały trudności podczas zarządzania w tego rodzaju nadzwyczajnej sytuacji kryzysowej. W świetle zdobytych doświadczeń, a także celem zapewnienia, że zarządzanie poważnymi zagrożeniami z udziałem produktu żywienia zwierząt daje równoważne gwarancje efektywności w całej Wspólnocie, konieczne jest wprowadzenie przepisów wymagających, aby Państwa Członkowskie posiadały operacyjne plany gotowości na wypadek doraźnych sytuacji w sektorze żywienia zwierząt.
- (6) W przypadku gdy we Wspólnocie ma miejsce poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt odnośnie do produktów żywienia zwierząt, a także jeśli takie niebezpieczeństwo nie może zostać w zadowalającym stopniu opanowane przez dane Państwo(-a) Członkowskie, niezbędne staje się podjęcie przez Komisję wszelkich niezbędnych środków ostrożności, a zwłaszcza posiadanie przez nią uprawnień do zawieszenia obrotu wewnątrz Wspólnoty lub też wywozu produktów żywienia zwierząt z całego terytorium danych Państw Członkowskich lub ich części lub też do ustanowienia specjalnych wymagań w stosunku do odnośnych produktów lub substancji.
- (7) Dyrektywa 1999/29/WE ustala maksymalne dozwolone poziomy niektórych niepożądanych substancji i produktów zarówno w materiałach paszowych, jak i w samych paszach.
- (8) Utworzony już został system umożliwiający informowanie Państw Członkowskich przez podmioty gospodarcze na wszystkich etapach łańcucha wytwarzania pasz o niektórych przypadkach niezgodności z zasadami dotyczącymi niepożądanych produktów i substancji. W związku ze zdobytymi doświadczeniami i podobnymi uzgodnieniami, o których stanowią zasady Wspólnoty, o ogólnym bezpieczeństwie produktów należy udoskonalić i rozszerzyć niniejszy system tak, aby można było stosować go we wszystkich przypadkach, kiedy podmiot gospodarczy stwierdzi, że produkt przeznaczony do żywienia zwierząt stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt czy też środowiska naturalnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 E z 26.9.2000, str. 28 oraz Dz.U. C 96 E z 27.3.2001, str. 279.

⁽²⁾ Dz.U. C 367 z 20.12.2000, str. 11.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 4 października 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym), wspólne stanowisko Rady z dnia 12 lutego 2001 r. (Dz.U. C 93 z 23.3.2001, str. 1) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 maja 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 19 czerwca 2001 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 265 z 8.11.1995, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 333 z 29.12.2000, str. 81).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 115 z 4.5.1999, str. 32.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych (Dz.U. L 270 z 14.12.1970, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 1999/20/WE (Dz.U. L 80 z 25.3.1999, str. 20).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 35). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 105 z 3.5.2000, str. 36).

(9) Obecnie istnieje obowiązek informowania pozostałych Państw Członkowskich i Komisji o prawdopodobieństwie wysłania do innych Państw Członkowskich partii materiałów paszowych lub pasz, które nie mieszczą się w granicach maksymalnych poziomów niepożądanych produktów lub substancji.

(10) Konieczne jest włączenie tego systemu szybkiej wymiany informacji do dyrektywy 95/53/WE i ustanowienie standardowych procedur jego funkcjonowania tak, aby mógł on funkcjonować w przyszłości we wszystkich przypadkach powstania zagrożenia dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub ochrony środowiska, a także w celu poprawy funkcjonowania systemu inspekcji jako całości. Celem uproszczenia i wzmocnienia efektywności system powinien znaleźć zastosowanie także tam, gdzie Państwo Członkowskie odmawia wpuszczenia produktu z kraju trzeciego podczas inspekcji przy wwozie. Niniejsze procedury mogłyby po dokonaniu pewnych zmian być takie same jak te, które zostały ustanowione dla potrzeb wymiany informacji w sytuacjach doraźnych zgodnie z dyrektywą Rady 92/59/WE z dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu⁽¹⁾.

(11) Nie jest możliwe sporządzenie wykazu wszystkich potencjalnie niebezpiecznych zanieczyszczeń pochodzenia biologicznego lub chemicznego, które mogą zaistnieć na skutek wypadku lub sprzecznych z prawem działań i mogą wpłynąć na produkt przeznaczony do żywienia zwierząt.

(12) Należy uwzględnić ryzyko wynikające z zagrożeń, jakie niesie ze sobą niewłaściwe etykietowanie, obchodzenie się przy przeładunku, transporcie, przechowywaniu lub przetwórstwie.

(13) Celem poprawy efektywności systemu kontroli oraz istotnych działań związanych z jej przeprowadzaniem w przypadku gdy zachodzi podejrzenie skażenia stanowiącego poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt czy stanu środowiska naturalnego, należy wymagać od Państw Członkowskich weryfikacji charakteru oraz rozmiaru skażenia, a także podjęcia wszelkich wysiłków celem zidentyfikowania ich pochodzenia w celu wykrycia wszelkich innych ewentualnie możliwych skażeń.

(14) Dyrektywa 95/53/WE wymaga, aby Państwa Członkowskie składały Komisji informacje o wynikach inspekcji przeprowadzonych każdego roku, po raz pierwszy przed dniem 1 kwietnia 2000 r. Ustalono także, że sprawozdania te będą wykorzystane przez Komisję do przygotowania i złożenia zbiorczego sprawozdania podsumowującego na temat inspekcji przeprowadzonych na szczeblu wspólnotowym wraz z propozycją w sprawie skoordynowanych programów inspekcji na następny rok. Informacje dotyczące skażeń wpływających na bezpieczeństwo produktu przeznaczonego do żywienia zwierząt rozpatrywane są przez Państwa Członkowskie

oraz Komisję przy ustalaniu priorytetów rocznego skoordynowanego programu prowadzenia inspekcji. Wszystkie informacje zebrane w sprawie zagrożeń zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt i stanu środowiska naturalnego odnoszące się do obrotu i wykorzystania produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt można lepiej analizować, jeśli są dostarczane w sposób, który został poddany harmonizacji i standaryzacji.

(15) Biorąc pod uwagę powyższe, należy zmienić dyrektywy: 95/53/WE, 70/524/EWG, 96/25/WE oraz 1999/29/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do dyrektywy 95/53/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera a) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— dyrektywa Rady 1999/29/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. w sprawie substancji i produktów niepożądanych w żywieniu zwierząt (*).

(*) Dz.U. L 115 z 4.5.1999, str. 32.”;

b) litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) »produkt przeznaczony do żywienia zwierząt« lub »produkt«: pasze zwierzęce lub inne substancje stosowane w żywieniu zwierząt”;

c) litera h) otrzymuje brzmienie:

„h) »włączanie do obrotu« lub »obróć«: posiadanie wszelkiego rodzaju produktu przeznaczonego do żywienia zwierząt w celu sprzedaży, łącznie z oferowaniem do sprzedaży lub wszelkiej innej formy przekazania, nieodpłatnie lub odpłatnie stronom trzecim, a także sprzedaż i inne formy samego przekazania.”;

2) po art. 4 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

1. Państwa Członkowskie opracowują operacyjne plany gotowości określające środki działania, jakie mają być niezwłocznie wdrożone w przypadku stwierdzenia, że produkt przeznaczony do żywienia zwierząt stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub stanu środowiska naturalnego, a także wyszczególniające uprawnienia i obowiązki oraz kanały przekazywania informacji. O ile stosowne, Państwa Członkowskie wprowadzają poprawki do tychże planów, zwłaszcza w świetle zmian w organizacji służb inspekcji i zdobytych doświadczeń, łącznie z tymi, jakie zostały zebrane podczas ćwiczeń symulacyjnych.

2. Państwa Członkowskie przesyłają Komisji sporządzone przez siebie operacyjne plany gotowości, a także wszelkie ewentualnie wprowadzone zmiany.

⁽¹⁾ Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 24.

3. Komisja bada plany i proponuje zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu wszelkie zmiany, które byłyby pomocne w zapewnieniu przez dane Państwo Członkowskie równoważnych gwarancji efektywności. Aby osiągnąć ten cel, gdzie konieczne, Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, może wydać wytyczne celem dokonania harmonizacji planów gotowości.”;

3) artykuł 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia mogą w miejscu przeznaczenia sprawdzić zgodność produktów z przepisami art. 2 ust. 1 lit. a) za pomocą wyrwykowych kontroli niemających charakteru dyskryminacyjnego. W szczególności, a także tylko w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia tego rodzaju wyrwykowych kontroli, Państwo Członkowskie może zwrócić się do operatorów o zgłaszanie do tych właściwych władz faktu przybycia produktów. Państwa Członkowskie informują Komisję o tym, że skorzystały z tego środka.”;

4) artykuł 13 ust. 1 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— unieszkodliwiając produkty tam, gdzie jest to odpowiednie,”;

5) artykuł 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach zniszczenia, wykorzystania do innych celów, odesłania do kraju pochodzenia lub unieszkodliwienia produktów, przewidzianych w art. 13 ust. 1, Państwo Członkowskie przeznaczenia powinno bezzwłocznie skontaktować się z państwem wysyłającym. To ostatnie powinno podjąć wszelkie niezbędne środki działania i powiadomić Państwo Członkowskie przeznaczenia o charakterze i wyniku przeprowadzonych inspekcji, o podjętych decyzjach i ich uzasadnieniu.”;

6) po art. 15 dodaje się następującą sekcję:

„Sekcja 3a

Klauzula ochronna

Artykuł 15a

1. Jeśli z powodu produktu przeznaczonego do żywienia zwierząt w jednym lub większej liczbie Państw Członkowskich pojawia się problem, który prawdopodobnie może stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub stanu środowiska naturalnego i nie może on zostać opanowany w sposób zadowalający za pomocą środków działania podjętych przez dane Państwo(-a) Członkowskie, Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23a, ze swojej własnej inicjatywy lub też na wniosek Państwa Członkowskiego powinna natychmiast, w zależności od powagi sytuacji, przyjąć następujące środki:

- zawiesić włączanie do obrotu wewnątrz Wspólnoty wykorzystania do żywienia zwierząt a także wywozu do państw trzecich produktów z całego lub części terytorium danych Państw Członkowskich lub z jednego lub większej liczby zakładów położonych na terytorium Wspólnoty, lub też
- ustalić specjalne warunki wprowadzania do obrotu we Wspólnocie, wykorzystania do żywienia zwierząt, a także wywozu do państw trzecich produktów z całego

lub części terytorium danych Państw Członkowskich lub z jednego lub większej liczby zakładów położonych na terytorium Wspólnoty.

2. Jednakże w sytuacjach kryzysowych Komisja może tymczasowo przyjąć środki określone w ust. 1 po konsultacji z danymi Państwami Członkowskimi i po poinformowaniu innych Państw Członkowskich. Przedkłada ona daną sprawę na forum Stałego Komitetu ds. Pasz, ustanowionego na mocy art. 1 decyzji 70/372/EWG (*) w ciągu dziesięciu dni roboczych celem zasięgnięcia jego opinii zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23a pod kątem rozszerzenia, zmiany lub uchylenia tychże środków.

Jeśli Państwo Członkowskie oficjalnie poinformuje Komisję o potrzebie podjęcia środków ochronnych oraz jeśli Komisja nie ma możliwości stosowania środków określonych w ust. 1, to dane Państwo Członkowskie może przyjąć tymczasowe środki ochronne w odniesieniu do wykorzystania lub włączenia do obrotu. Jeśli dane Państwo Członkowskie przyjmie takie środki, powinno ono natychmiast poinformować o tym pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję. Komisja zwraca się z zapytaniem do Stałego Komitetu ds. Pasz w ciągu dziesięciu dni roboczych celem zasięgnięcia jego opinii zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23a pod kątem rozszerzenia, zmiany lub uchylenia tymczasowych środków ochronnych podjętych przez dane Państwo Członkowskie.

Artykuł 15b

Komisja informuje Parlament Europejski o środkach podjętych na podstawie art. 9a i 15a.

(*) Dz.U. L 170 z 3.8.1970, str. 1.”;

7) po art. 16 dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIIA

SYSTEM INFORMACJI O ZAGROŻENIACH ZWIĄZANYCH Z PASZAMI

Artykuł 16a

Państwa Członkowskie nakazują, aby osoby odpowiedzialne za przedsiębiorstwo miały obowiązek natychmiastowego informowania właściwych władz danego Państwa Członkowskiego o posiadaniu dowodów na to, że dana partia produktów żywienia zwierząt, która została wwieziona na terytorium Wspólnoty z państwa trzeciego lub też włączona do obrotu, a którą mają w posiadaniu lub na własność:

- przekracza maksymalne poziomy ustalone w sekcji A załącznika II do dyrektywy 1999/29/WE, powyżej których danego produktu nie można podawać zwierzętom jako paszy czy też mieszać go z innymi produktami przeznaczonymi do żywienia zwierząt, albo też
- nie jest zgodny z jednym z pozostałych przepisów, określonych w art. 2 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, oraz z powodu tejże niezgodności, mając na uwadze cel, do jakiego została przeznaczona, stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt i stanu środowiska.

Osoby odpowiedzialne za zakłady przedstawiają wszystkie szczegóły umożliwiające precyzyjną identyfikację odpowiednich produktów lub partii produktów, a także możliwie jak najpełniejszy opis zagrożenia, jakie stanowi dany produkt czy produkty oraz wszelkie informacje umożliwiające odtworzenie miejsca pochodzenia produktu czy produktów. Informują one właściwe władze danego Państwa Członkowskiego także o działaniach, wraz z ich opisem celem zapobieżenia powstaniu zagrożenia dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt i stanu środowiska.

Państwa Członkowskie ustalają takie same wymagania dotyczące informacji o zagrożeniu, jakie stwarzają dane produkty przeznaczone do żywienia zwierząt w stosunku do prowadzących monitoring zdrowia gospodarstw takich jak te określone w art. 10 dyrektywy Rady 96/23/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie środków monitorowania niektórych substancji i ich pozostałości u żywych zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego (*) oraz do osób odpowiedzialnych za laboratoria wykonujące badania.

Tam, gdzie stosowne, właściwe władze stosują przepisy art. 3, 11 lub 13.

Artykuł 16b

1. Gdy na podstawie analizy dostępnych czynników ryzyka właściwe władze danego Państwa Członkowskiego posiadają informacje wskazujące na to, że dana przesyłka produktu czy produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt i stanu środowiska naturalnego, dokonują weryfikacji otrzymanych informacji oraz, tam gdzie stosowne, zapewniają podjęcie koniecznych środków, aby dana przesyłka nie została wykorzystana do żywienia zwierząt, została umieszczona pod nadzorem, a także aby niezwłocznie przeprowadzić dochodzenie dotyczące:

- rodzaju zagrożenia oraz, tam gdzie stosowne, poziomu niepożądanych substancji,
- ewentualnego źródła niepożądanych substancji lub zagrożenia,

celem przeprowadzenia bardziej dokładnej oceny ryzyka.

Gdzie sytuacja tego wymaga, ocenę ryzyka można rozszerzyć na inne przesyłki tego samego produktu lub innych produktów w łańcuchu paszowym i żywieniowym, który może zawierać niepożądane substancje lub w zakresie, w jakim takie ryzyko może istnieć, przy uwzględnieniu domieszki niepożądanych substancji w innych produktach przeznaczonych do żywienia zwierząt i możliwego powtórnego wprowadzenia niebezpiecznych produktów do łańcucha paszowego.

2. Jeżeli istnienie poważnego ryzyka zostaje potwierdzone zgodnie z ust. 1, dane Państwa Członkowskie zapewniają, aby ostateczne przeznaczenie danej przesyłki zawierającej niepożądane substancje łącznie z przeprowadzeniem ewentualnej dekontaminacji, a także wszelkie dalsze działania celem jej unieszkodliwienia, ponownego przetworzenia czy zniszczenia nie miało szkodliwych następstw w stosunku do zdrowia ludzi, zwierząt i stanu środowiska naturalnego, a także, tam gdzie to możliwe, w przypadku obecności tych substancji niepożądanych lub rozprzestrzenienia się ryzyka ich obecności na inne przesyłki czy też przeniknięcia do łańcucha paszowego lub

żywieniowego niezwłocznie dokonują one identyfikacji i umieszczenia pod kontrolą innych przesyłek produktów uznanych za stanowiące zagrożenie, a także, o ile stosowne, dokonują identyfikacji żywych zwierząt żywnościowych niebezpiecznymi produktami oraz wprowadzają środki, o których stanowi dyrektywa 96/23/WE, lub w przypadku innych odpowiednich przepisów Wspólnoty w zakresie zdrowia zwierząt lub bezpieczeństwa żywności pochodzenia zwierzęcego zapewniają koordynację między odpowiednimi służbami inspekcji w celu uniknięcia włączenia do obrotu produktów stanowiących zagrożenie, a także zapewniają stosowanie wszystkich procedur wycofania z rynku produktów znajdujących się już w obrocie.

Artykuł 16c

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie stwierdzi, że w danym produkcie przeznaczonym do żywienia zwierząt, który został już włączony do obrotu na jego własnym terytorium, a także terytorium innych Państw Członkowskich, lub w produkcie pochodzącym z państw trzecich, który został wwieziony na terytorium Wspólnoty w celu włączenia go do obrotu w jednym lub większej liczbie Państw Członkowskich, występuje:

- przekroczenie maksymalnych poziomów ustalonych w sekcji A załącznika II do dyrektywy 1999/29/WE, powyżej którego produktu jako takiego nie wolno stosować do żywienia zwierząt ani też do mieszania z innymi produktami przeznaczonymi do żywienia zwierząt, lub
- niezgodność z jednym z innych przepisów określonych w art. 2 ust. 1 lit. a) niniejszej dyrektywy, a w następstwie niniejszego braku zgodności stanowi zagrożenie oraz w związku z zamierzonym celem stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt i stanu środowiska,

dane Państwo Członkowskie bezzwłocznie zawiadamia o tym Komisję.

Państwo to przedstawia informacje wystarczające, aby dokonać identyfikacji danego produktu, określić jego pochodzenie, a także umieścić go pod kontrolą oraz, w miarę możliwości, również żywe zwierzęta, które były nim karmione, a także szczegółowo określić środki ochronne, które są przewidywane lub też zostały już podjęte, celem umożliwienia Komisji właściwego poinformowania pozostałych Państw Członkowskich.

2. Każde z zainteresowanych Państw Członkowskich niezwłocznie zawiadamia Komisję o wszelkich dalszych środkach podjętych w związku ze zgłoszonymi zagrożeniami, łącznie z informacją o ustaniu sytuacji zagrożenia.

3. Komisja i Państwa Członkowskie ustanawiają i zapewniają funkcjonowanie systemu szybkiego powiadamiania na warunkach określonych zgodnie z procedurą określoną w art. 23 w związku z przyspieszeniem powiadamiania i upowszechniania alarmów określonych w ust. 1 oraz informacji określonych w art. 8 ust. 1.

4. Komisja informuje Parlament Europejski o podjętych środkach celem przyspieszenia wysyłania powiadomień i upowszechnienia informacji.

(*) Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 10.”;

8) artykuł 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby urzędnicy odpowiedzialni za inspekcje podlegali obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej. Jednakże niniejszy przepis nie wpływa na możliwości właściwych władz Państw Członkowskich dotyczących upowszechniania informacji niezbędnych dla celów związanych z zapobieganiem poważnym zagrożeniom dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt oraz stanu środowiska.”;

9) artykuł 17a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17a

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 15 eksperci Komisji mogą w zakresie niezbędnym do celów związanych z jednolitym stosowaniem przepisów niniejszej dyrektywy przeprowadzać inspekcje na miejscu przy współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich. Państwa Członkowskie, na których terytorium prowadzone są inspekcje, powinny zapewnić wszelką niezbędną pomoc ekspertom w czasie wypełniania ich obowiązków. Komisja informuje właściwe władze, Państwa Członkowskie i Parlament Europejski o wynikach przeprowadzonych inspekcji.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a zwłaszcza regulujące uzgodnienia dotyczące współpracy z władzami krajowymi należy przyjąć zgodnie z procedurą określoną w art. 23.”;

10) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) na końcu ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Informację tę należy przedstawić w formie rocznych raportów według wzoru, który ma zostać sporządzony na podstawie art. 23.”;

b) na końcu ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Zbiorczy raport podsumowujący, określony w akapicie pierwszym, przekazywany jest do wiadomości Parlamentu Europejskiego.”.

Artykuł 2

W dyrektywie 70/524/EWG art. 2 lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) »wprowadzenie do obrotu« oznacza posiadanie produktów do celów sprzedaży, łącznie z oferowaniem ich do sprzedaży lub do celów innej formy dysponowania nimi, odpłatnie lub nieodpłatnie stronom trzecim, a także samą sprzedaż i inne formy dysponowania.”.

Artykuł 3

W dyrektywie 96/25/WE art. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) »wprowadzenie do obrotu« oznacza posiadanie produktów do celów sprzedaży, łącznie z oferowaniem ich do sprzedaży lub do celów innej formy dysponowania nimi, odpłatnie lub nieodpłatnie stronom trzecim, a także samą sprzedaż i inne formy dysponowania.”.

Artykuł 4

Artykuł 12 ust. 3) i 4) dyrektywy 1999/29/WE uchyla się.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 1 września 2002 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy najpóźniej od dnia 1 maja 2003 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lipca 2001 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Przewodniczący